

سندرم دیسترس تنفسی (RDS)

بخش عمده ای از بیماری های تهدید کننده حیات نوزادان تازه متولد شده بیماری های ریه است.

تعریف:

اختلال تنفسی به علت کمبود مایع سورفکتانت در ریه نوزاد است که بلافاصله بعد از تولد یا در زمان تولد ایجاد میشود و شیوع آن اغلب در نوزادان نارس بعلت تکامل ناقص ریه میباشد. ماده سورفکتانت جهت کاهش کشش سطحی در ریه ها و جلوگیری از روی هم افتادن ریه و کلاپس شدن و تهویه مناسب لازم است

ریسک فاکتورهای بروز سندرم دیسترس تنفسی

عبارتند از:

- 1- نوزاد پسر
- 2- آناتومی نابالغ ریه
- 3- نارس بودن و وزن کم زمان تولد
- 4- زایمان سریع
- 5- چند قلوپی
- 6- کاهش جریان خون ریوی
- 7- سزارین بدون دردهای زایمانی
- 8- مادر دیابتی
- 9- سابقه دیسترس تنفسی در نوزاد قبلی

علائم و نشانه ها:

- ❖ شنیدن صدای ناله تنفسی در بازدم
- ❖ لرزش پره های بینی
- ❖ ورم معمولاً در صورت، کف دست و کف پا
- ❖ کاهش صدای تنفسی در ریه
- ❖ افزایش ضربان قلب
- ❖ کاهش ادرار در 48 ساعت گذشته
- ❖ حرکات قفسه سینه مشکل است و فروکشیده شدن فضای بین دنده ها به داخل در هنگام تنفس

نکات ضروری:

- ❖ مایع درمانی بر اساس سن تقویمی، سن بارداری و وزن تولد، توسط پرستار برای نوزاد شما اجرا خواهد شد
- ❖ بعلت خطر بالای آسپیراسیون، تغذیه از پستان مادر و یا گاوآژ(لوله معده) نباید انجام شود
- ❖ استفاده از کلاه برای نوزاد لازم است
- ❖ تجویز اکسیژن لازم میباشد از دستکاری رابط اکسیژن جلوگیری کنید

سورفکتانت:

استفاده از آن در نوزادان نارس سبب بهبود وضعیت اکسیژن رسانی، کاهش مرگ ناشی از سندرم دیسترس تنفسی می گردد

به دو منظور میتوان از سورفکتانت استفاده کرد:

- ❖ تجویز بعنوان درمان
- ❖ تجویز بعنوان پیشگیری

